

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Zuzany Břízové v právní věci žalobce: **D. T. T.**, zast. Mgr. Jakubem Olivou, advokátem se sídlem Mlčochova 819/4, Olomouc, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 11. 2019, čj. OAM-586/ZA-ZA11-HA12-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 2. 2020, čj. 63 Az 52/2019-23,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Jakubu Olivovi, advokátu, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů v celkové výši 8 228 Kč, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce dne 30. 6. 2019 podal žádost o udělení mezinárodní ochrany. V této žádosti a následném pohovoru k žádosti uvedl, že ve vlasti byl naposledy někdy v roce 2015, a to na dovolené. Původně do ČR přicestoval již v roce 2008 na základě víza za účelem podnikání. Platnost jeho pobytových oprávnění skončila někdy v červenci 2017. Již dva roky v ČR pobývá nelegálně, jeho žena a děti žijí ve Vietnamu. Do své vlasti se vrátit nechce, neboť tam má dluh. Peníze si vypůjčil v roce 2015, když byl ve Vietnamu na dovolené. Od podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany si slibuje, že v ČR bude moci setrvat, co nejdéle to bude možné, aby zde mohl pracovat a vydělat si na splacení dluhu. S vietnamskými státními orgány, policií, soudy ani armádou neměl problémy. V případě návratu do vlasti by pro něho bylo těžké dluh splatit. Ve Vietnamu má postavený dům za peníze ze zmíněné půjčky. Kdyby se musel vrátit, zřejmě by dům musel prodat, aby měl peníze na úhradu zbytku dluhu. Kromě dluhu mu nic jiného v návratu do vlasti nebrání. Jiné důvody žádosti o udělení mezinárodní ochrany nemá.

[2] Dne 6. 11. 2019 žalovaný rozhodl, že se žalobci mezinárodní ochrana dle § 12 až 14b zákona o azylu neuděluje. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu ke krajskému soudu, který ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) napadl rozsudek krajského soudu kasační stížností. Namítl, že krajský soud nesprávně posoudil naplnění důvodů pro udělení mezinárodní ochrany podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Stěžovatel se obává protiprávních sankcí ze strany svých věřitelů a na základě svých zkušeností se nemůže spoléhat na ochranu orgánů domovského státu. Rovněž namítl, že zákon o azylu výslovně neuvádí, že by cizinec musel nutně využít ochrany státní moci svého domovského státu. Dále vytkl, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav k efektivnosti ochrany poskytované vietnamskými státními orgány. V této souvislosti se podle stěžovatele měl žalovaný zabývat také aktuální mírou a strukturou kriminality ve Vietnamu. Pokud totiž vnitřní bezpečnostní systém funguje a míra kriminality je přesto vysoká, lze o to více obavám stěžovatele přisvědčit. Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti v souladu s § 104a s. ř. s. nejprve zabývá otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, NSS takovou kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení NSS ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] V průběhu správního řízení vyplynulo, že stěžovatel chce žádostí o mezinárodní ochranu řešit svou pobytovou situaci v ČR. Legalizace pobytu na území ČR však není relevantním důvodem pro udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 9. 2006, čj. 4 Azs 442/2005-43).

[7] Dále NSS konstatuje, že ve Vietnamu se stěžovatel obává pouze svých věřitelů, se státními orgány nikdy problém neměl. Stěžovatel ani netvrdil žádné nedostatky ze strany státní moci ve vztahu k ochraně lidí žijících ve Vietnamu. Pokud jsou původci pronásledování soukromé osoby (např. věřitelé), je třeba zkoumat, zda poskytovatelé ochrany (tj. stát či strany nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, včetně mezinárodních organizací) jsou schopni ochranu poskytnout, resp. kromě schopnosti je nutno zkoumat i ochotu poskytovatelů tuto ochranu poskytnout (viz rozsudek NSS ze dne 31. 10. 2008, čj. 5 Azs 50/2008-62), stejně jako dostupnost a účinnost této ochrany (viz rozsudek NSS ze dne 16. 9. 2008, čj. 3 Azs 48/2008-57, či ze dne 25. 1. 2011, čj. 6 Azs 36/2010-274, č. 2290/2011 Sb. NSS). Stěžovatel v tomto ohledu netvrdil, že by mu nebyla poskytnuta ochrana státními orgány, nadto ani netvrdil, že by s věřiteli měl již konkrétní problémy. Proto žalovaný nebyl povinen se detailně zabývat tím, zda by byly vietnamské státní orgány ochotny stěžovateli ochranu poskytnout. Žadatel o mezinárodní ochranu totiž svými tvrzeními vymezí, jakými skutečnostmi se bude správní orgán konkrétně zabývat ohledně toho, zda jsou splněny důvody pro udělení mezinárodní ochrany dle některého z důvodů dle § 12 až 14b zákona o azylu. V tomto rozsahu je správní orgán povinen také dostatečně zjistit skutkový stav (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 6. 2004, čj. 3 Azs 23/2004-65). V projednávané věci lze tedy uzavřít, že žalovaný řádně zjistil skutkový stav s ohledem na to, jakým způsobem stěžovatel vymezil rozsah skutečností, kterými byl žalovaný povinen se zabývat. K neaktuálnosti podkladů NSS poznamenává, že rozhodnutí žalovaného je z listopadu 2019, zprávy o zemi původu stěžovatele jsou z května 2019 a z roku 2018. Tyto zprávy proto nelze označit za

pokračování

neaktuální, navíc v situaci, v níž stěžovatel, který měl možnost se k těmto zprávám ve správním řízení vyjádřit, nic k jejich aktuálnosti nenamítal. Obecně je také známo, že v mezidobí od vydání zpráv o zemi původu a vydání rozhodnutí žalovaného nedošlo k významným změnám poměrů ve Vietnamu.

[8] S ohledem na uvedené NSS konstatuje, že stěžovateli nehrozí v zemi původu ani nebezpečí ohrožení života a zdraví ve smyslu § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestu lze shledat pouze tam, kde takové nebezpečí reálně a bezprostředně po návratu do vlasti hrozí.

[9] Zákon o azylu a ustálená judikatura NSS tedy poskytují dostatečnou odpověď na všechny námitky uvedené v kasační stížnosti. NSS neshledal ani žádné další důvody pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání.

[10] Kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a NSS ji proto odmítl podle § 104a s. ř. s.

[11] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[12] Podle § 35 odst. 10 ve spojení s § 120 s. ř. s. advokátovi, který byl stěžovateli ustanoven usnesením NSS ze dne 9. 6. 2020, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Advokát provedl ve věci dva úkony právní služby, kterými jsou převzetí a příprava zastoupení (§ 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)] a sepsání kasační stížnosti, tj. písemné podání soudu ve věci samé (§ 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu]. Za provedené úkony právní služby advokátovi náleží mimosmluvní odměna ve výši 6 200 Kč (§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu], která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 600 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Za úkony právní služby tedy advokátovi náleží 6 800 Kč a dále částka odpovídající DPH ve výši 21 %, celkem tedy 8 228 Kč. Tuto částku NSS vyplatí do 30 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

[13] NSS k žádosti ustanoveného zástupce o zvýšení odměny za první úkon ve smyslu § 12 odst. 1 advokátního tarifu, neboť komunikace byla vedena v angličtině, uvádí, že se jednalo o jeden přípis zaslaný stěžovateli, jehož sepsání s ohledem na jeho délku nemohlo představovat neúměrnou zátěž pro ustanoveného zástupce, anglický jazyk je nadto mnohdy běžně používaný jazyk při poskytování právních služeb. Nelze ani přehlédnout, že podle obsahu správního spisu stěžovatel hovoří pouze vietnamsky, sepsání přípisu v anglickém jazyce tedy jen stěží mohlo splnit svůj účel. NSS proto neshledal v konkrétním případě důvod pro zvýšení odměny za první úkon právní služby.

[14] Žádosti o zvýšení odměny za druhý úkon právní služby, neboť doplnění kasační stížnosti obsahuje návrh na přiznání odkladného účinku a stěžovatel se zástupcem nekomunikoval, čímž byla zvýšena časová náročnost úkonů právní služby, NSS rovněž nevyhověl. NSS již přípisem ze dne 11. 8. 2020 zástupci sdělil, že v této věci je odkladný účinek kasační stížnosti dán ze zákona (§ 32 odst. 5 ve spojení s § 32 odst. 2 zákona o

azylu). Doplnění kasační stížnosti včetně postupu před sepsáním kasační stížnosti ani jinak nevybočuje z běžné praxe v obdobných věcech.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 3. září 2020

Ondřej Mrákota
předseda senátu